

'Ze beginnen ook in de VS over mij te praten'

INTERVIEW LAURA JANSEN

- Laura Jansen heeft met drie succesvolle singles hectisch jaar achter de rug
- Nederlands-Amerikaanse songschrijfster maandag in De Oosterpoort in Groningen

Door Ronald Hooijenga

Een jaar geleden had nog vrijwel niemand in Nederland van haar gehoord: Laura Jansen. Singer-songwriter, zangeres en pianiste, vertolkster van haar eigen liedjes. Nu is ze niet meer van radio, tv en concertpodia weg te slaan; deze maand toert ze opnieuw door heel het land. Wat is er in die tussentijd gebeurd?

Ze dook vorig jaar in Austin, Texas, opeens zomaar op tussen de namen van de 1800 (!) andere acts op South by Southwest, het grootste muziekfestival ter wereld. *Laura Jansen, the Netherlands*. Ze woonde toen al vele jaren in Amerika, waarnaar ze na haar studie zang aan het Rotterdams conservatorium was verhuisd om verder te musiceren. Bij de festivaleditie van dit jaar was ze er opnieuw. "Wat een jaar was het, echt waanzinnig!", zei ze, zittend aan een tafeltje van Starbucks in Sixth Street, hét muziekmekka van Texas.

Het 'meest impactvolle jaar van mijn leven' zoals Jansen de voorbije periode omschrijft, volgde op een eerder interview in deze krant, bij het vorige festival. Dat was destijds het eerste teken van leven van mij in Nederland, bijna niemand daar wist wat ik in Los Angeles aan het doen was. Laat staan dat ik al bijna een cd klaar had, in Amerika al best veel optrad, en vooral op internet al heel erg aan de weg timmerde. Ik had in LA via een neef van mij kennisgemaakt met John Ewbank, de man achter onder anderen Marco Borsato, die mijn liedjes wel zag zitten en beloofde ooit in Nederland wel eens 'iets leuk's' met mij te willen doen. Een maand na het interview belde John me opeens op: 'Je moet nú naar Nederland komen! Met mijn laatste spaarcentjes ben ik gegaan. Nee, erger nog: mijn saldo was op dat moment min 700 dollar...'

Het vervolg leest als een sprookje: na één dag al een platencontract, een cd-presentatie in Paradiso, optredens bij radio- en tv-programma's, drie veelgedraaide singles, een nominatie voor een 3FM-award, en vanaf ko-

mend weekend een uitgebreide tour met haar eigen band door Nederland, België en Duitsland. "Eind vorig jaar heb ik als kennismaking met Nederland een clubtour gedaan, solo, om iedereen aan mij en mijn liedjes te laten wennen. Doodeng! Het voelde of ik weer helemaal opnieuw moest beginnen, maar achteraf was het fantastisch."

Gevolg van het succes in haar oude vaderland is wel, dat ze vaker dan haar lief is van haar woonplaats Los Angeles naar Holland moet vliegen, toch al gauw veertien uur reizen, dwars tegen de tijdzones in. "Jetlag is een beest waar ik mee worstel. Maar ik ben nu wel een doorgewinterde reiziger geworden, en heb een heel systeem ontwikkeld om ermee om te kunnen gaan. Geen fotoshoots of optredens meer meteen nadat ik uit het vliegtuig ben gestapt! Hotels ben ik inmiddels helemaal zat, en die probeer ik dan ook meteen in alles op thuis te laten lijken: overal foto's, kaarsen, rotzooi op de vloer. En mijn eigen mooie rode keyboard natuurlijk, dat gaat overal mee naartoe, hoe zwaar het ook is."

Na de cd *Bells* en de daarvan afkomstige succesvolle singles *Single Girls*, *Use Somebody* en nu *Wicked World*, moet dat negatieve banksaldo toch zijn weggewerkt. "Dat wel, maar het gaat nog niet om grote cijfers hoor. Ik ben nog steeds hetzelfde meisje, alleen is alles om me heen veranderd. Alles is nu twintig keer zo leuk, zo zwaar, en zo spannend. Er komen zulke gekke dingen op me af: laatst vroegen ze of ik wellicht een tour door China zou willen doen. Okééé... En wat ook grappig is: nu het zo goed gaat in Europa, beginnen ze in de VS ook over me te praten. Er borrelt wat. En ja, ik blijf stug volhouden daar, het móét gewoon lukken!"

Het enige wat er in haar hectische leven momenteel even bij inschiet, is het schrijven van nieuw repertoire. "Ik weet het, ik weet het! Komende zomer ga ik bij Joshua Tree in de woestijn zitten, als *artist in residence*, om liedjes te maken. Het is daar dan zo heet dat er verder toch haast niemand komt. Het wrange is natuurlijk wel dat je je hele leven hebt om je eerste plaat te maken, terwijl je dan maar zes maanden de tijd krijgt voor je tweede..."

► **Laura Jansen: "Ik ben nog steeds hetzelfde meisje, maar alles om me heen is wel veranderd."** Foto: Laura Chrosta

“
Jetlag is
een beest
waarmee
ik worstel
”